

ЛЕВ МЕЙ РУСАЛКА

Превод от руски: Стоян Бакърджиев, —

chitanka.info

На София Григориевна Мей

*Като болно хла̀пе езеро в гората
в неспокойна люлка плаче и се мята.*

*В облаци тъмнее висината синя
и така прелива в сребърна патина.*

*Вятър из гората като вълк се крие,
с луд порой в земята мълнията бие.*

*При подобен призив, прелестни и малки
хурките си хвърлят палави русалки...*

*Радва се родът им, че некръстен още
пени с гръд водата през такива нощи.*

*Драго им е с вихри да се надпреварят,
с гръмове сред кикот да се разговарят.*

*В нежните им шиш пискат се вълните —
с бял и хубав гребен вчесват си косите.*

*Както бяла пяна в тъмнината свети,
тъй подобно рибки святкат им ръцете.*

*Също като огън бузките им греят —
взори с изумруди ярки зеленееят.*

*Малките русалки тичат в гъста пяна,
но една от всички малко изостана...*

До брега доплува, на брега почака
и разтвори с бледи пръсти върбалака.

Край брега в листака скри се милолика,
бяла като лебед в гъстата тръстика.

Бурята притихва, вятърът върхлита
и с венци от листи езерото смята.

Облаците бягат — птици в небесата,
ронят се звездите — перли по земята.

Виж — двурог просветва месецът в небето:
къс от златен пръстен, грейнал над селцето...

В гъстата острица, лека и сърдечна,
плавно се прелива благовест далечна.

Благовест далечна плавно се прелива —
на вълни в душата бавно се излива.

Божии храм се вижда, песен плува свята
и сама неволно прави кръст ръката...

В бедните русалки тази тук вечерня
буди много болки, много мъка черна.

Трепнаха отново страсти преживени,
мърнаха се случки в паметта стаени...

Ето и селцето — нейде се е свила
хижа на старица и девойка мила:

старата я гали, тръпне и обича —
с панделка я кичи и в басма облича...

При такива грижи да расте голяма —

по-красива вече и в хорото няма...

*Ягодки и гъбки там в леса мнозина
седмица берат ли, имат за година.*

*Катерички чупят лешници в лещака —
не една седянка вечер гости чака.*

*Точно тук юначни мяркат се момците,
точно тук честити смеят се момите.*

*Щерката до късно сладки песни пее,
майка ѝ я чака, чака и повече.*

*Огън тя запали — в двора нощ витае:
дълго е на гости вече дъщеря ѝ...*

*Затова, че момък там ѝ се понрави —
за беда голяма момъкът я бави.*

*А с бедата редом грях неканен броди...
Влюби се момата, с хубав момък ходи;*

*тъй се влюби, сякаш грабна ѝ душата,
после я заряза — и дойде бедата.*

*Гълъбът отлитна и какво се случи?
Хорски присмех, дупка сред замръзнал ручей...*

*Малката русалка бели пръсти кърши;
плакала би с радост — и с това се свърши.*

*Иска да си спомни някаква молитва:
тя не е за нея — кикот зъл политва...*

*Гледай — щом селякът за към село свие,
бързайки към къщи, своя сивчо бие;*

*кръсти се, когато тоя кикот чуе,
от сърце се кръсти и към него плюе.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.